

LA MARINA

VENANCI VALLMITJANA I BARBANY (1830-1919)

1884

Escultura / Pedra calcària

4,61 x 2,53 x 1,41 m (figura)

Codi 1029 - 1

Parc de la Ciutadella, entrada Avinguda Marquès de l'Argentera

El mes de novembre de 1882 van ser encarregats els quatre grups que s'havien de col·locar a les portes principals de l'entrada del parc. Dos d'ells -la indústria i el comerç- foren encarregats a Agapit Vallmitjana, mentre que les al·legories a la marina i a l'agricultura foren encomanades al seu germà Venanci. Totes elles van ser esculpides amb pedra de la província de Lleida. A la darrerria de novembre de 1884 s'estaven posant les estàtues de L'Agricultura i La Marina als pedestals de l'entrada del Parc pel passeig de la Duana (actualment, avinguda del Marquès de l'Argentera). La Marina fou l'última de col·locar-se, acte que va tenir lloc el 3 de desembre de 1884. Pesaven 400 quintars.

Igual que en la representació de l'agricultura, no deixa de situar els accessoris tradicionals per donar a conèixer aquella representació. En aquest cas, els accessoris són l'àncora i les cadenes que s'enrotllen al voltant del piló de ferro on s'amarren els vaixells. Un braç de la figura recolza sobre aquest element, mentre que l'altra se situa a la cintura, posició que en el seu moment va ser criticada pel fet que es considerava una posició poc elegant. El que sí que es podria dir és que hi ha una musculatura exagerada en la cama nua de l'estàtua, així com surt de manera il·lògica. Aquesta cama, que surt nua entre els plecs del vestit, ens recorda la manera de fer de Bernini en un dels àngels que decoren el Ponte de Sant Angelo de Roma.

Més criticable és una certa desproporció que es troba en l'anatomia del nen que acompanya la figura femenina, i que agafa una xarxa de pescar. La solució donada a aquest putti demostra una certa desproporció, especialment del cap i el tors comparats amb les cames.

El disseny de la figura va ser fet per Venanci Vallmitjana, mentre que en l'execució final va intervenir de manera molt notable l'escultor Josep Carcassó.

A diferència de les escultures d'Agapit -i que donen al Saló de Sant Joan, avui passeig de Lluís Companys-, aquestes del seu germà Venanci tenen un acabat menor, especialment pel que fa a la visió posterior de l'escultura, indiscutiblement menys ordenades i cuidades si es comparen amb les signades per Agapit.

Fitxa: Isabel Coll